

„Rararírom“

HÓFEHÉR – SZEVASZ – JÚLIUS 26.

Van valami közös Nepp József 1983-ban bemutatott, nagy sikerű rajzfilmjében és a Szentendrei Vándor Amatőr Színpad (SzEVaSZ) jelenleg futó színdarabjában. Ami közös, az a történet, Hófehér története, „-ke” nélkül. Ez a „ke-nélküliség” már előre sejteti, hogy ebben a mesében semmi sem úgy van, mint a megszokott Hófehérke történetben.

A klasszikus történet elferdített változata, paródiája jelenik meg a színen. A mese szereplői kivétel nélkül valamilyen szinten ütődöttek, ami csodálatos tükre jelen társadalmunk különböző embertípusainak. Ki-ki magára ismerhet a különböző karakterekben. Az egész mű egy szarkasztikus karikatúra, némi öníroniával átítatva, a Hófehérke történetének köntösébe bújtatva.

Hófehér rút, együgyű, esetlen, fehér hajú, de Esze Tamásnak köszönhetően – aki játszotta – nagyon is szerethető. Természetesen mindvégig fogalma sincs arról, hogy élhetne trónkövetelési lehetőségével, ám jelleme a cselekmény kibontakozásával együtt fejlődik, s a történet végére „hőssé” avanszálódik. Arrogancia, a „minden hájjal megkent” királyné (Kyrú), irigységéből és trónra lépési vágyából fakadó gyűlölete elüzi Hófehért a kastélyból és Szatíróval, a vadással (dr. Zsoldos László) megöleti. A gyilkosság azonban természetesen meg hiúsul, és Hófehér Hétfőnél, Keddnél, Szerdánál, Csütörtöknél, Pénteknél, Szombatnál és Vasárnapnál próbál menedékhöz folyamodni. Ám a hét törpe nem látja szívesen a lányt (fiút), annak ellenére, hogy Hófehér bevezeti őket az alkohol világába, amit szemmel láthatóan a törpék rendkívül élveztek.

Figyelemre méltó Prevenca és Rezonancia, a szobaasszonyok egész komédiát átszövő pletykálkodása, amiből megtudhatjuk a legapróbb részleteket is. Lezajlik a színpadon egy gasztro-nómiai csoda is, ami a király vesztét

okozza. Arrogancia halálra eteti Leót, aki a lakoma végén szó szerint szét-durran. Ezzel a tettevel Arrogancia megőröklí a trónt.

A törpék az újdonsült királynéhoz fordulnak segítségért, hogy nem várt vendégüket elűzhessék. A plasztikai műtétek sorozatán átesett Arrogancia személyesen indul útjára, hogy végessen Hófehérral, ám terve balul üt ki, mert Hófehér almás pitéjébe harapva holtan esik össze. Időközben befut Alfonz, Retrográd trónörököse, és beleszeret a holtak hitt királynőbe. Mit ad Isten, a professor is megjelenik, aki történetesen tudja, hogy Arrogancia gyomra nem bírja a sütőport, s csupán ezért ájult el.

Ilyen és ehhez hasonló rejtett és nyílt poénnal tarkított ez a történet, és véleményem szerint az eredeti rajzfilm szinte tökéletes színpadi adaptációja, hiszen paródiájellege megjelenik a színpadon, a díszlet és a jelmezek kifogástalanok, szöveg- és poénhű...

A színészi játékokról meg annyit, hogy így jó ez, ahogy van. A szó, ami a társulat nevében látható, hogy amatőr, sok mindent megenged. Elnézőbb a néző, beleférnek a bakik, még az is, ha az egyik törpe elfelejti a szövegét, és szinte csak a súgó hangját halljuk. Valószínűleg nem ez a sokak által úgy áhított magaskultúra, de kit érdekel, ha szórakoztat, és elégedetten távozzunk...

Ha egy közsínházban látnék ilyesmi hibákat biztosan hóbörögnék, így viszont azt éreztem, hogy a színpadon éppen olyan emberek játszanak mint mi, a nézők, csak ők adnak nekünk vala-

mi pluszt. Valami olyan pluszt, amitől mi nevetünk, aminek örülünk, amitől telt házat csinálunk a Malomban, amitől még a gyerekek is végignézik (pedig nem egy kifejezetten gyermekeknek szóló darab), és amitől meg fogjuk nézni még egyszer a Szentendre éjjel-nappal nyitva fesztiválon...

„Rirarárom“

A társulatról:

A Szentendrei Vándor Amatőr Színpad (SZEVASZ) a SNASZ társulattól alakult. A SZEVASZ helyi lakosok és vállalkozók alkotóközössége 2008 decembere óta. A társulat 15 tagja tavaly nyáron színre vitte a Szentivánéji álom című alkotást, s a nagy siker 2009 nyarára új előadást ösztönzött.

Szöveg és fotók:
Lindenberger Dóri